

ТРАКЦИОНЕН

СЕДИМЧЕН ВЕСТИНИКЪ за обществени и стопанско-икономически новини.
УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.
Всичко се изпраща до печатницата „Свѣтлина“ - Марангзовъ - Ямболъ.

АВОНАМЕНТЪ: за година 70 лв.
за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лв.
Отдаден брой 150 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия въключени, големия и малкия дни по 50 л., за другите — по 100 лева.
Общият абонамент по 2 лева на месец, вкл. пощенски разходи.
Платещи по 1 — лева на думя.
Търговски — по споразумение.
За хроникера — 5 лева на реал.
Всичко въ преплата.
Ракописи не се връщат.

Г-ца Евгения Г. Рускова
и
Г-нъ Кирилъ Э. Бояджиевъ
Ще се венчнат на 4 юний въ гр. Бургасъ. Поздравленията въ 3 часа следъ обядъ въ дома на младоженеца — Ямболъ.
Ще кукува г. Щ. Чешмеджиевъ.
Настоящото замѣня отдални покани.

Г-ца Анка Ст. Киранова
и
Г-нъ Паскалъ Г. Паскалевъ
членъ отъ фирмата Брѣта Паскалеви
Ще се венчнат на 27 юний т. г., 4 часа следъ обядъ въ църквата „Св. Никола“ — Ямболъ.

ХИРУРГЪ ЯМБОЛКАРЪ
БОРИСЪ КАЛЧИКЕВЪ
се установи на практиката
ул. „Борисова“ № 2
(домъ Д-ръ Т. Ариановъ). 5—5

ОБЯВА.
Модерно инсталираната неботчиска мелница на **П. Х. ПЕТРОВЪ — ГАРА ЯМБОЛЪ** е снабдена съ **СПЕЦИАЛЕНЪ ЕЛЕКТРОМОТОРЪ** и работи презъ всичко време (независимо отъ движението на голѣмата мелница), като произвежда и най-доброкачествени брашна съ **МИНИМАЛНИ ЦЕНИ**. 3—3

ГОЛЪМЪ МАСИВЕНЪ СКЛАДЪ — ЖИТНИЦА
пригоденъ за тютюневъ складъ, работилница и др. индустриални цели — въ центра на житния пазаръ **СЕ ДАВА ПОДЪ НАЕМЪ**
Споразумение ред. в. „Тракиецъ“ — печ. Марангзовъ

ПРОДАВА СЕ КЪЩА съ три стаи, коридоръ, подъ нея мазе; дюкани; отдална постройка съ три стаи, пералня и обору; съ дворно имѣто и градина единъ декаръ, ул. Магистарска № 66.
Споразумение: **Д. Ангелевъ**, ул. „Дюсъръ“ №8—София 1—5

Голѣмъ удобенъ магазинъ
съ складъ — изба,
годенъ и за работилница на ул. „Търговска“,
се дава подъ наемъ.
3—5 Споразумение при ред. в. „Тракиецъ“ — Ив. Н. Марангзовъ.

ЗЕМЛЕДЪЛЦИ!
Всичко друго е вѣтъръ,
освенъ тракторътъ
„**ОРДОНЪ**“.
На складъ при представителя
А. Малкиовски — Ямболъ.
5—5

Дава се подъ наемъ
Голѣмъ магазинъ съ изба — удобенъ за всичко — до еврейската баня.
Споразумение: **Домусчиевъ** & **Юрковъ**, 4—5

БЛАГОУСТРОЙСТВО НА ГРАДОВЕТЪ, А РАЗРУШИТЕЛСТВО ЗА ГРАЖДАНИТЪ.

Въ Варна е организирано дружество на обездомнитъ иу граждани.
Настоятелството на това дружество на 18 т. м. се адресира до г. г. народнитъ представители и до г-на Министра на Благоустройството съ печатно писмо, въ което четемъ:
„Ако има въ страната ни законъ, който да се прилага неправомерно и отъ това да произлягнатъ всички тѣхъ видове отъ закона за благоустройство... То-чѣ е изтъкнало отъ Върховния Касаціоненъ Съдъ въ смисълъ: ценитъ на мѣстата, когато се продаватъ на съседъ по дворищни регулации, трябва да се определятъ не тогава, когато става фактическото предаване, а ония цени, които са били определени въ време на утвърждение на регулацията.“
„Това тълкувание обаче е неправилно. — То е противъ здравия разумъ и противъ интимната мисълъ на законодателя при закона за благоустройство...“

„Въ чл. 24 отъ сѣщия законъ е казано, че мѣстата които отиватъ за улици, плащачи и пр., т. е. които са отъ обществена полза, се оценяватъ съгласно чл. 30 до 34; а ония-които служатъ за отдѣлни дворнища, т. е. които се продаватъ на съседъ, се оценяватъ съгласно чл. 37—29 — А какво е казано въ чл. 33 за ценитъ на мѣстата отъ обществена полза?“
„Тамъ е казано, че тѣ цени се увеличаватъ или намаляватъ въ процентъ всѣко петолѣтнѣ.“
„Въ обрелъ Цоловъ законодател е билъ толкова прудентенъ, че допусналъ шото, ценитъ на мѣстата съ изключение на време, да могатъ да се увеличаватъ или намаляватъ чувствително, следствие на което, водитъ отъ справедливостта, е постановилъ да става преценка вслѣдъ 5 години, то ний питаме: неужели, той сѣщия законодател е билъ толкова прудентенъ, че да продаватъ на съседъ по дворищни регулации, да си оганатъ съ цени, които тѣ са имали при утвърждение на регулацията? Питаме още: може ли да се тълкува така?“

гълъ ли е законодателятъ да има таква намѣрение — да бѣде справедливъ къмъ лицата, на които мѣстата отиватъ за обществена полза—улицы, плащачи и пр., а да бѣде несправедливъ къмъ лицата, на които мѣстата се продаватъ на съседъ по дворищни регулации? Разбира се, че това е неустойливо.
„Дворищнитъ регулации на гр. Варна са утвърдени презъ 1908 и 1910 год. — Де преди войнитъ почти никой отъ лицата, на които се продаватъ мѣстата по тѣхъ дворищни регулации, не бѣ изплатилъ постъпки за извършене на дворищната регулация или ако имаше такива, то тѣ бѣха единици — тѣхъ които вече нещата да са стрѣтнъ и по тѣхъ имено причина, на водоросното тълкуване на Върховния Касац. Съдъ не се обръщаше вниманието; още повече, че ценитъ, споредъ изтъкнатъ курсъ на годъ, бѣха удвоувателни. — Но следъ войнитъ, когато ценитъ на имотитъ бѣ увеличенихъ 40—50 пѣти, крайно несправедливо, а да се бляшатъ тѣхъ имотитъ предъ войнитъ, т. е. преди 15 години, когато са били утвърдени дворищнитъ регулации, защото съ давностъ цени, освенъ доста нискава имотъ не може да се купи въ замѣна на отнетнъ, но даже тѣ не са достатъчни да се плати наемъ за 1—2 години; така се тѣхъ несправедливостъ явнѣ позиде си осмисля за лицата, на които, по нещастие, имотитъ нѣмъ се продаватъ на съседъ.“

„Блѣдствие на това тукъшнитъ обездомни граждани отъ няколко години изпитаватъ срещу тяхъ несправедливостъ съ редъ събрания и депутации, да като изтъкватъ презъ 1923 годъ, бѣха члени. Създаде се законъ за купуване на чл. 27.
„Съ тоу законъ всички обездомни граждани си отдалиха. Но уни Върховния Касаціоненъ Съдъ даде тълкувание на това ново допълнение на чл. 27 въ смисълъ, че то измѣла обратна сила, понеже не бѣла тълкувателна въ смисълъ на чл. 27.
Това озаконена несправедливостъ въ Варна наумява за сѣщо друга такава несправедливостъ и въ нашата Ямболъ, където, по

причина на усилено прилагане на регулацията на града—разбира се, похваляемъ активъ на деснититъ ямболски общинари—броя на опернатиятъ граждани се уголямвава.

Забележителното въ случая е, че докато оценителитъ на имотитъ предъ войнитъ сѣ имали за база ценността на лева като златенъ левъ, деснѣ тълкувателитъ на законъ и на оценителъ пакъ брѣли на оценитъ левове, но не таква отъ предъ войната, а други нови левове.

По тоу начинъ створящитъ градове наистина се обездомнироватъ, обаче за събитъ на едно голѣмо количество граждани, на които имотитъ по законъ почти се отграбватъ, за да се благоудетелства съ тѣхъ друго количество граждани.

С. Т.

НАША ДУМА
ХИГИЕНА НА ГРАДА.
На 27 януарий 1884 г. градския общински съветъ е глобилъ ямболския жителъ А. Аса съ 2 лв., за даго е изхвърлилъ нечиста вода на улицата.
Това ни казва тогавашния общински вестникъ.
Днесъ общинския съветъ не е толкова строгъ и всѣки гражданинъ може да изхвърли на улицата не само нечиста вода, но и сметъ. Сметъ се търкала на всѣкъде по улицитъ.

Не си правимъ илюзии, че въ единъ градъ като Ямболъ, и още повече въ България, може да има справедливо висока чистота, но настояваме, че при по голѣма строгость градъ ни би се лишилъ съ 60% отъ разплатяната сметъ. Сега, при настѣж-

ФЕЙЛЕТОНЪ.

„Лен-лубъ“ въ Ямболъ.
„Основа е въ София сѣщия отъ междоградни Пен-клубъ на почетитъ, аксентитъ и новинствитъ.“
Софийскитъ вестникъ.
(Имѣто на действие: Салваринъ „Роза“, жѣла до пияното (Ямболскитъ Парнакъ). Изначо свѣри „срѣботата“.)
Тѣ вечеръ Парнакъ бѣше за тѣмъ. Поеа Аджийскитъ се блѣжнѣ отогно отдалъ на печални размисления, — какъ така забравения ямболски писателъ Отгорновъ да бѣде премиралъ на конкурсъ на голѣмото литературно списание

„Вѣтъръ“, а той да бѣде отхвърленъ. Поеа Жулъ Пелесоусъ казало: „Вѣтъръ си глѣва въ такъва сѣдѣне музиката, но отъ молния и киугата въ рѣкетъ иу и отъ семинититъ наръшаваня, лесно можеше да се разбере, че мѣчъ отъ пошопинъ мѣчъ се блѣжнѣ да имѣе рима въ „молнасъ“.
„Le prince des roches“, Божидаръ Удреновъ, нушѣне, както всѣкога мѣлѣчино, знаменатата си лубя.
Поеа Луѓантовъ само нарича отъ време на време мѣчъ на имѣето съ мѣчъ гора ругатни мѣчъ, стояция на сѣсетна мѣчъ театрътѣ критикъ Земеделски, но поновъ отивателната блѣжнѣ на послѣдния за сана театрътѣ група. Тѣ имѣе не забравилъ ямболъ Луѓантовъ. Въ него нѣма

нигъ, нѣма думя, . . . знаешъ ли ти какво значи думя. . . ?“
Въ това време се явни стругаго млади поетъ Апо Поекъ, съ вестникъ въ рука, следъ него лѣсно се явнѣше прѣседателъ на д-во за борба противъ поетитъ.
— Братъ въ Аполонъ, знающа Поекъ, само въ алушѣстѣлѣна поетъ. Зашити се вече отъ филтериститъ домогаваня на безларнитъ парвонѣта и тѣмъ. Въ София се е осовѣла Пен-клубъ на почетитъ, аксентитъ и новинствитъ. Върнѣтъмъ явнѣ се явнѣла и ямболъ, да обонѣне сексѣи отъ Пен-клубъ, които . . .
— Камаковъ! Сексѣи въ извая

